22/11/2022

Πέντε χρόνια από την Ενθρόνιση του Μητροπολίτη Σταγών και Μετεώρων Θεοκλήτου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σταγών και Μετεώρων

Πέντε χρόνια στο πηδάλιο της Ιεράς Μητροπόλεως Σταγών και Μετεώρων συμπλήρωσε ο Μητροπολίτης κ. Θεόκλητος ο οποίος σε Εγκύκλιο με αφορμή την επέτειο σημειώνει ότι προσπάθησε «όση μοι δύναμις» να αγωνισθεί διά την κατά Χριστόν προκοπή και πρόοδο όλων.

Με την ευκαιρία της συμπληρώσεως πέντε ετών από της Ενθρονίσεως του Σεβασμιωτάτου την Πέμπτη 24 Νοεμβρίου θα τελεσθεί ιερά Αγρυπνία στον Ιερό Ναό Οσίων Μετεωριτών Καλαμπάκας, όπου κατ' αυτήν την ημέρα τελείται και η **Σύναξις της Υπεραγίας Θεοτόκου της Μετεωριτίσσης,** αντίγραφο της οποίας φυλάσσεται στον Ναό.

Στην ιερά Αγρυπνία θα συμμετάσχουν Κληρικοί και όλες οι μοναστικές

αδελφότητες της ιεράς Μητροπόλεώς μας, ενώ τους Ύμνους της εορτής θα αποδώσει Βυζαντινός Χορός με Χοράρχη τον κ. Ιωάννη Χασανίδη, Πρωτοψάλτη της Ιεράς Μονής Αγίας Θεοδώρας Θεσσαλονίκης.

Ώρα ενάρξεως της Αγρυπνίας: 7.45 μ.μ.

Ώρα απολύσεως 12.30 μετά τα μεσάνυκτα.

Ακολουθεί η Εγκύκλιος με αφορμή τα πέντε χρόνια από την Ενθρόνιση του Μητροπολίτη κ. Θεοκλήτου:

Μὲ τὴν χάριν τοῦ δωρεοδότου Θεοῦ καὶ τὴν εὐδοκίαν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου συνεπληρώθησαν πέντε ὁλόκληρα ἔτη, ἀφ᾽ ὅτου ἡ ἀνεξιχνίαστος βουλὴ τοῦ Κυρίου διὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ ὡδήγησε ἐπὶ τὴν διακυβέρνησιν τῆς Ἁγιωτάτης καὶ Θεοσώστου Μητροπόλεως Σταγῶν καὶ Μετεώρων.

Δοξάζω τὸ ὄνομα τοῦ Μεγάλου καὶ Πανοικτίρμονος Θεοῦ, ποὺ μοῦ χάρισε τὴν Ἀρχιερωσύνην. Ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω τὴν Προστάτιδα καὶ Ἀπαντοχήν μου, τὴν Κυρίαν μου, Κυρίαν Θεοτόκον δι᾽ αὐτὴν τὴν εὐλογημένην ἐπέτειον, ἤτοι τὴν συμπλήρωσιν τῶν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα Ἐνθρονίσεως καὶ Ἐγκαταστάσεως τῆς ἐλαχιστότητός μου εἰς τὸν Θρόνον τοῦ Ἁγίου Βησσαρίωνος καὶ εἰς τὴν Καθέδραν τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῶν Σταγῶν καὶ τῶν Ἁγίων Μετεώρων.

Εὐγνωμονῶ τοὺς Ἁγίους Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς τιμίας ψήφου των ἐνεπιστεύθησαν τὴν ἀναξιότητά μου καὶ μὲ ἐξέλεξαν Μητροπολίτην τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς Μητροπόλεως, εἰς διαδοχὴν τοῦ ἀειμνήστου καὶ πρώτου Μητροπολίτου αὐτῆς κυροῦ Σεραφείμ, εἰς τὴν ποιμαντικὴν μέριμναν καὶ ἀνύστακτον φροντίδα τοῦ ὁποίου ὀφείλεται ἡ ἀρίστη κατάστασις τῆς Μητροπόλεως, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν ἀνηῦρον καὶ διὰ τοῦτο τὸν μακαρίζω καὶ θὰ τὸ πράττω διὰ βίου.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πέντε αὐτῶν ἐτῶν, ἀφ᾽ ὅτου ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐνεπιστεύθη εἰς τὰ ἀσθενῆ καὶ ἀνάξια χέρια μου τὴν οἰακοστροφία τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, τῆς εὐλογημένης Ἐπαρχίας τῶν Σταγῶν, προσεπάθησα «ὅση μοι δύναμις» νὰ ἀγωνισθῶ διὰ τὴν κατὰ Χριστὸν προκοπὴν καὶ πρόοδον ὅλων μας. Περιώδευσα ἀπ᾽ ἄκρου εἰς ἄκρον εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ τὶς ἐνορίες τῆς Μητροπόλεως χοροστατῶν, λειτουργῶν καὶ κηρύττων τὸν Θεῖον Λόγον. Ἐτέλεσα Ἐγκαίνια σὲ Ναοὺς καὶ ἱερὰ Θυσιαστήρια. Ἐχειροτόνησα Κληρικοὺς καὶ ἐχειροθέτησα Μοναχούς. Ὠργανώσαμε μὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς συνεργάτες μου τὰ τῆς Διοικήσεως καὶ ἀναπτύξαμε τὴν εὐποιίαν καὶ τὸ προνοιακὸν ἔργον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ μὲ τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν εἰς τὸ μέλλον νὰ πραγματοποιηθοῦν ὅλοι οἱ στόχοι καὶ τὰ ἁγνὰ ὄνειρα, ποὺ κάθε Ἐπίσκοπος ὁραματίζεται διὰ τὴν Μητρόπολιν καὶ τὸ Ποίμνιόν του. Ὅμως, οὔτε εὔκολο οὔτε

δεδομένο ὑπάρχει κάτι. Χρειάζεται προσπάθεια, ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονή.

Κατὰ τὸ πενταετὲς αὐτὸ διάστημα, καὶ προβλήματα ὑπῆρξαν καὶ ζητήματα ἐνεφανίσθησαν καὶ πικρίες ἐποτίσθην. Ὡστόσο, μὲ τὴν κατανόησιν τοῦ εὐλαβοῦς Κλήρου, τὴν συμπαράστασιν τῆς «οἰκογενείας μου», ἤτοι τῆς ὁσιακῆς κοινότητος τῶν Μοναχῶν μας, διὰ τὴν ὁποίαν καυχῶμαι ἐν Κυρίῳ, τὴν πολύτιμον βοήθειαν τῶν συνεργατῶν μου, τὴν ἀντίληψιν τοῦ εὐσεβοῦς ἀγαπητοῦ λαοῦ τῶν Σταγῶν ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀρχόντων, τὰ πάντα παρέρχονται καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ διαβαίνουν ὡς νέφη θερινῆς καταιγίδος. Ἄλλωστε, οἱ δοκιμασίες καὶ οἱ πειρασμοὶ μᾶς ἐνδυναμώνουν καὶ μᾶς ὠθοῦν εἰς περισσοτέραν προσευχὴν καὶ ἐπίκλησιν τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ταχινῆς βοηθείας τῆς Παναγίας μας.

Στὶς στρυφνὲς ὧρες τῆς σκληρῆς, ἀπρόσωπης καὶ ψυχρῆς διοικήσεως στρέφω τὴν ψυχὴν καὶ τὴν σκέψιν μου, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν καταφυγήν μου, ποὺ εἶναι ἡ γλυκεῖα Θεοτόκος, εἰς τὴν τιμίαν καὶ λαμπρὰν ἡμέραν τῆς Ἐνθρονίσεώς μου, τὴν 25ην Νοεμβρίου 2017, ὅτε τὴν καρδίαν μου ἐγέμισαν χαράν, ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐλπίδα οἱ αὐθόρμητες ἐκδηλώσεις τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, τῶν ὁσίων Μοναχῶν καὶ τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῶν Χριστιανῶν αὐτῆς τῆς εὐλογημένης γωνιᾶς τῆς θεσσαλικῆς γῆς. Ἀναπολῶν, λοιπόν, μετὰ συγκινήσεως τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες, ἐν παῤῥησίᾳ ἰσχυρᾷ διακηρύττω ὅτι οὐδὲν φοβοῦμαι καὶ οὐδὲ δειλιῶ ἔμπροσθεν τῶν ὑψουμένων κυμμάτων καὶ τοῦ πλήθους τῶν δυσκολιῶν. Ἀντιθέτως, θαρρῶ καὶ ἀναβηματίζω «τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος» (Φιλιπ. 3,14).

Ἦλθον ξένος καὶ μόνος, καὶ τώρα εἶμαι γνωστός, φίλος, ἀδελφὸς καὶ εὐηργετημένος τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ σας.

Εὐχαριστῶ μετὰ τὸν Θεὸν καὶ τὴν Μεγαλόχαρη καθένα ἀπὸ ἐσᾶς ξεχωριστά, Κληρικόν, Μοναχὸν καὶ Λαϊκόν.

Εὐχαριστῶ ποὺ μὲ ἔστειλε ὁ Θεὸς κοντά σας καὶ εὑρίσκεσθε ἐντὸς τῆς ζωῆς μου.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἀνοχὴν καὶ τὴν συναντίληψιν.

Συγγνώμην ζητῶ διὰ τὶς ὀλιγωρίες καὶ τὶς ἀτέλειές μου. Οὐδεὶς τέλειος !

Ἕνα ὅμως ἐπιβάλλεται νὰ προσέξουμε ὅλοι καὶ νὰ τὸ ἐφαρμόσουμε πάσῃ θυσίᾳ. Νὰ εὑρισκόμεθα ἑνωμένοι εἰς τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου μας καὶ τὴν Ἁγίαν Του Ἐκκλησία. Νὰ πορευόμεθα ὅλοι μαζί, μὲ τὰ λάθη καὶ τὶς ἐπιτυχίες μας, μὲ τὶς ἀδυναμίες καὶ τὶς δυνατότητές μας, μὲ τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰ προτερήματά μας, μὲ τὰ χαρίσματά μας, τὰ λίγα ἢ τὰ πολλά, καὶ ὅπου ὑστερούμεθα καὶ ἐλλείπομεν, τότε ἡ Θεία Χάρις εἶναι Αὐτὴ ποὺ θὰ ἀναπληρώνῃ καὶ θὰ θεραπεύῃ. Αὐτὸς εἶναι ὁ μοναδικὸς τρόπος τῆς πορείας ποὺ πρέπει νὰ διανύσωμε, προκειμένου νὰ φθάσωμε εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου ποὺ ὁδηγεῖ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ὅπου ὁ Ἀρχηγὸς καὶ ὁ

Τελειωτὴς εἶναι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.
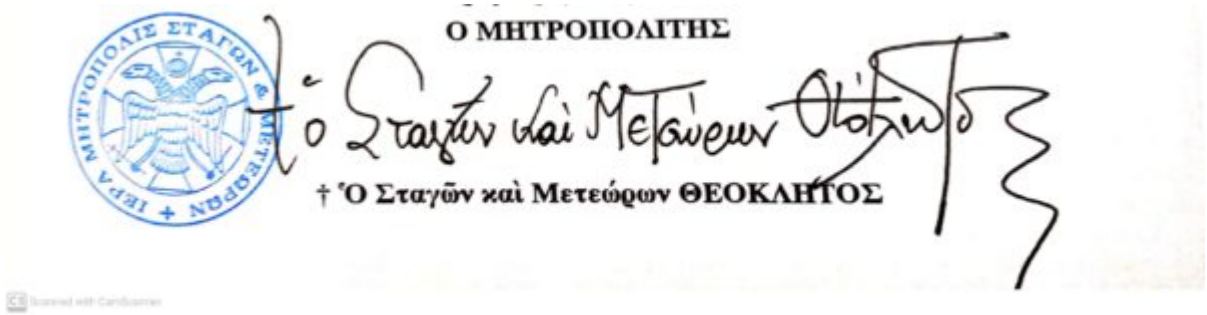
Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης πάντων ὑμῶν